

нараховує 1423 громади в усіх регіонах України. Має друковані органи: газ. «Христ. життя» (Київ), «Слово веры» (Донецька обл.), «Жизнь и вера» (Автономна Республіка Крим), альманах «Богомыслие» (Одеса). Масовим тиражем укр. мовою ВСОЄХБ видрукувала Новий Завіт, Біблію для дітей, нотний збірник «Євангельська пісня» та ін. реліг. л-ру. Підготовка служителів ведеться в Київській та Одеській духовних семінаріях, бібл. ін-тах у Вінниці, Дніпропетровську, Києві, Рівному та Чернівцях, бібл. школі в Одесі. ВСОЄХБ підтримує добрі стосунки з своїми одновітчачами США, Канади, Німеччини, Швеції та ін. країн. Входить до складу Всесвітнього союзу баптистів, Європейського союзу баптистів та Євро-Азійської федерації союзів ЄХБ.

КоП

Второзаконня — див. П'ятикнижжя Мойсееве.

Вульгата (від лат. *vulgatae* — звичайна, народна) — лат. переклад Біблії, виконаний у 384—405 Єронімом Блаженним з євр. та грецьк. манускриптів. У 8 ст. текст В. був перевірений радником Карла Великого абатом Алкуїном. В. була канонізована Тридентським собором 1546, а наприкінці століття (1589, 1592) за Пап Сикста V та Климента VIII прийнята Рим.-катол. церквою як офіц. текст Біблії під назвою *Biblia sacra Vulgatae editionis Sixti V Pont. Max. Jussu recornita et Clementis VIII auctoritate edita*.

ГС

Вхід Господній в Єрусалим — двадцять свято христ. церкви, що відзначається в останню неділю перед Пасхою. В його основі лежить єванг. розповідь про в'їзд Христа в Єрусалим, жителі якого кидали перед ним на дорогу в знак вітання пальмові гілки. На честь цієї бібл. історії церква в 4 ст. і встановила в своєму календарі окреме свято, яке є важливою ланкою у підготовці парафіян до Пасхи, до сприйняття ними христ. ідеї воскресіння і «вічного спасіння». В Україні простолудом назване вербною неділею, бо в його обрядах пальмова зелень замінялася гілка-

ми верби, що розпускалася на той час. Позначився вплив і язичн. уявлень про магічні властивості верби охороняти людей та худобу від підступних дій злих духів.

ФМ

Вчений гурток Києво-Печерської лаври — група прогресивних високоосвічених, національно свідомих церк. та культур. діячів України, об'єднаних архимандритом Є.Плетенецьким на поч. 17 ст. навколо Києво-Печерської друкарні. Спільними цілями В.г. були: поширення і захист православ'я, піднесення культурно-освітнього рівня і нац. самосвідомості народу, прилучення його до кращих здобутків східн. та зах. культур тощо. До складу В.г. входили Памво Беринда, Лаврентій Зизаній, Захарія Копистенський, Тарасій Земка, Олександр Митур, Філофей Кизаревич та ін. Керівництво В.г. у різні часи здійснювали Є.Плетенецький, 3.Копистенський, П.Могила. Зусиллями письменників, богословів, перекладачів, поетів, граверів, що входили до В.г., печерська друкарня перетворилася в національно значимий реліг.-культур. та осв. центр, де були підготовлені і видані «Часослов» (1616), «Візерунок цнот» (1618), «Анфологійон» (1619), «Книга про віру єдину...» (1619), «Номоканон» (1620), «Лексикон славно-роський» (1627) та ін.

КВ

Вшанування православних святих — встановлення і відзначення особливих свят, здійснення відповідних обрядів, молитов, церк. служб і літургій на честь осіб, канонізованих у правосл. церквах. В.п.с. пов'язане з тим, що святі, за правосл. вченням, є небесними заступниками і покровителями простих віруючих, посередниками між ними і Богом, які й після своєї фізичної смерті опікуються віруючими (2 Петр 1.15). Кожна правосл. церква має своїх святих, які можуть визнаватись (чи не визнаватись) ін. правосл. церквами. Уже в 11 ст. в Україні-Русі починає формуватись власний пантеон святих, наявність якого була необхідною умовою поширення християнства. Першими укр. святими стали Борис і Гліб.

СО